

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.28/2026/8. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. június 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2026. január 28. napján kihirdetett, 27.B.261/2025/6. számú ítéletét *helybenhagyja.*

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2026. január 28. napján megtartott előkészítő ülésen a 27.B.261/2025/6. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében (Btk. 160. § (4) bekezdés) állapította meg, ezért 1 év 3 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy abból legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlott általi viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.46/2026/1-I. számú átiratában az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 580. § (2) bekezdésére és a Be. 590.§ (3) bekezdésére figyelemmel. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, a beismerő nyilatkozat elfogadására is törvényesen került sor. A megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és az elkövetett bűncselekmény minősítése is törvényes volt. A büntetéskiszabás körében kiemelte, hogy a törvényszék maximálisan figyelembe vette a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket, az alkalmazott joghátrány kifejezetten méltányos, ezért annak enyhítése nem indokolt. Álláspontja szerint a vádlott gondatlansága kirívóan súlyos fokú volt, az egy ember életébe került, és a cselekményének komoly előzményei is voltak, melyeket figyelmen kívül hagyott, ezért a Btk. 85. § (1) bekezdés alkalmazásához szükséges kedvező személyi körülmények nem állapíthatók meg. Mindezekre figyelemmel az ügyészi indítvány az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[4] Terhelt1 vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmet továbbra is fenntartotta, álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabása során az enyhítő körülményeket nem kellő súllyal értékelte, és eltúlzott büntetést szabott ki. Hangsúlyozta, hogy a védenca anyagi lehetősége határait elérve 600.000 Ft kártalanítást fizetett a sértett közeli hozzátartozója részére az előkészítő ülést megelőzően. A vádhatóság képviselője beismerés esetére kártalanítás nélkül elegendőnek tartotta másfél év szabadságvesztés büntetés kiszabását, ezért a kártalanítást követően kiszabott szabadságvesztés a letöltendő jellege miatt eltúlzottan súlyos.

[5] Rámutatott a védő arra is, hogy a védenca személyi körülményeiben újként jelentkezik, melynek korábban nem tulajdonított a vádlott jelentőséget, hogy a vádlott és élettársa közösen gondoskodnak annak cselekvőképességet teljesen korlátozó gondokság alatt álló lányáról. Ennek igazolására a védő mellékelte a gondoksággal kapcsolatos iratokat és az élettárs erre vonatkozó nyilatkozatát. A sértett idős korával kapcsolatban a védő kiemelte, hogy a sértett halálának az oka a korából fakadó rendkívül rossz egészségi állapota volt, a kutyák támadása a sértett halálát okozta, védenca cselekvősége feltehetőleg jóval enyhébb eredményt okozott volna.

[6] A védő álláspontja szerint a védelemhez való jogok is sérültek annak okán, hogy a bíróság nem engedte kérdések feltevését a vádlott felé a gondatlanság súlya körében. Ennek keretében hivatkozott a jegyző által készített jegyzőkönyv és hivatalos feljegyzésben rögzítettekre, melyek szerint a vádlott az első kutyatámadást követően vállalta a kerítés megjavítását, mely vállalásának a védenca eleget tett, ezért okkal bízhatott abban, hogy a kutyái nem tudnak többé a telekről kijutni. A kutyák ismeretlen módon szöktek ki az ingatlan udvaráról, ezért a vádlott gondatlansága a védő szerint megrekedt a negligentia szintjén.

[7] Mindezek alapján a védő ítélezési gyakorlatból hozott példákon keresztül az elsőfokú ítélet megváltoztatásával azt indítványozta, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a másodfokú bíróság próbaidőre függessze fel.

[8] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében Terheltl vádlott védője a bejelentett fellebbezését fenntartva továbbra is hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe a rendelkezésre álló enyhítő körülményeket, és a védenca gondatlan cselekvőségének a megítélése sem volt megfelelő a büntetéskiszabás körében. Azt is kiemelte, hogy a vádlott az élettársával közösen gondoskodik annak cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett lányáról. Mindezekre figyelemmel a védő szerint felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása elegendő joghátrány volna, másodlagos indítványként pedig azt kérte, hogy letöltendő szabadságvesztés esetén a feltételes szabadságra bocsátás esetében biztosítsa a bíróság a feles kedvezményt.

[9] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyész képviselője fenntartva az átiratában foglaltakat a védelmi fellebbezést alaptalannak tartva az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket maximálisan figyelembe vette, és nemcsak az irányadó középértéknél, hanem az ügyési mértékes indítványnál is kedvezőbb büntetést szabott ki. Kitért arra, hogy a bűncselekménynek voltak előzményei, a szomszédok már féltek a vádlott kutyáitól, az esetet megelőző egy évvel már az egyik idős szomszédot is megtámadták sérülést okozva neki, ezért a vádlott tudatában fel kellett merülni annak, hogy a kutyák rendszeresen megszöknek tőle, és emberre is támadnak, sérülést is okoznak. Erre figyelemmel a súlyos következménynek a lehetősége a feltétlenül elvárt figyelem és körültekintés mellett észlelhető lett volna, ezért a vádlottat olyan kirívóan súlyos gondatlanság terheli, amely a Btk. 85. § (1) bekezdése alkalmazását nem teszi lehetővé.

[10] Terheltl vádlott az utolsó szó jogán előadott nyilatkozatában megbánásának és annak adott hangot, hogy a szomszédok jelzésére kerítést húzott, majd arra egy hálót, ezért nem helytálló, hogy nem tett semmit. Az első támadás után a kutyák tartási helye és minősége is ellenőrzésre került, melyet rendben találtak, ezért gondatlanság nem terheli.

[11] Az ítéltábla a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

[12] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, az 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, az 591. § (2)

bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le.

[13] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat. Ennek során megállapította, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, ennek során a Be. 607.§ (1), 608.§ (1), illetőleg 609.§ (1) bekezdéseiben részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett.

[14] A törvényszék az eljárási szabályoknak megfelelően megtartott előkészítő ülésen a törvényi előfeltételek fennállásáról meggyőződve fogadta el Terhelt1 vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát, és alapította a bűnösséget a beismerésre, a nyilatkozata elfogadására és az eljárás ügyirataira.

[15] A vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadását követően, a Be. 505. § (1) bekezdésére figyelemmel, a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését érintő bizonyításnak az előkészítő ülésen nincs helye, ezért a védelemhez való jog sem sérült akkor, amikor a bíróság nem tette lehetővé a védő részére kérdések feltételét a vádlott cselekvősege és bűnössége megítélését érintően. A vádlott kihallgatására a Be. 504. § (4) bekezdésnek megfelelően a büntetéskiszabási körülményekre vonatkozóan kerülhet sor, melyre sor is került az elsőfokú bíróság eljárásában.

[16] A fellebbezés jogalapjára (tartalmára) figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottsága nem volt vizsgálható, ennél fogva az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 591. § (1) bekezdés]. Ennek alapulvételével végezte el az ítéltábla a Be. 590. § (5) bekezdésének b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, amelynek eredményeképpen megállapította azt is: a tényállásban rögzítettek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, és a vádlott által megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság annak is indokát adta, hogy a vádlott gondatlansága mely okból volt súlyos fokú, az itt kifejtett elsőbírói okfejtéssel az ítéltábla mindenben egyetértett. Kétségtelen, hogy a 2023. május 22. napi kutyatámadást követően a vádlott a kerítésen megerősítő munkálatokat végzett, azonban, ahogyan azt az ítéleti tényállás is rögzíti a vádlott által is elismerten, a kerítés megerősítése nem volt megfelelő, hiszen új támadásra kerül sor, mely hozzájárult a sértett halálához.

[17] Az ítélet indokolása körében a másodfokú bíróság csupán annyi pontosítást eszközöl, hogy a [3] bekezdésben rögzített előkészítő ülés 2026. január 28. napján került megtartásra, és az ítéltábla a [23] bekezdésből mellőzi a Be. 521. § (1) bekezdésének felhívását, mivel az a tárgyalási szakra vonatkozó rendelkezés.

[18] A büntetés kiszabása során a törvényszék teljeskörűen feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

[19] A büntetés kiszabásakor a bíróságnak figyelemmel kell lennie a tettarányosság, a fokozatosság, és a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, illetve a konkrét cselekmény tárgyi súlyára.

[20] Terhelt1 vádlott esetében irányadó büntetési tétel 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdés alapján számítandó középérték 3 év, ahogyan arra az elsőfokú bíróság is megfelelően rámutatott.

[21] A törvényszék az előkészítő ülésen a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, és a Be. 422. § (3) bekezdés szerinti ügyészi indítványhoz képest is kedvezőbb mértékű büntetést szabott ki. Megállapítható, hogy a törvényszék minden figyelembe vehető tényezőt feltárt és értékelt, e körben pedig fontos hangsúlyozni, hogy a vádbéli cselekmény nem az első eset volt, amikor a vádlott kutyái kiszöktek, több bejelentés is érkezett a helyi önkormányzathoz a vádlott kutyáival kapcsolatban, és olyan is előfordult a tényállás szerint, hogy a kutyák kint maradtak az erdőben, és az állatvédő által került visszavitelre a vádlotthoz. Olyan mértékű időmúlás sem következett be a cselekmény elkövetése óta, mely a védő által hivatkozott eseti döntéseknél a kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését tették indokolttá. Mindezek alapján okkal jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására nem kerülhet sor, a büntetés célja kizárólag tényleges szabadságelvonással biztosítható, melynek tartama is törvényesen került megállapításra.

[22] Az elsőfokú bíróság kellő súllyal értékelte azon körülményt is, hogy a vádlott a sértett hozzátartozója felé az okozott kárt megtérítette, hiszen az ügyészi mértékes indítványhoz képest is kedvezőbben határozta meg a szabadságvesztés tartamát. Azt is megállapította a másodfokú bíróság, hogy nem állt fenn olyan egyéb különös méltánylást érdemlő körülmény a vádlott tekintetében, amely a Btk. 38. § (3) bekezdésben írt kedvezmény alkalmazását tette volna lehetővé, a védelem által hivatkozott körülmények, így a vádlottat terhelő gondoskodási kötelezettség mint enyhítő körülmény a szabadságvesztés kedvező tartama meghatározásakor már értékelést nyert, az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülményeken túl további vádlott javára értékelhető tényező nem volt feltárható.

[23] Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tartam megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és alkalmas a generális és speciális prevenciók célok megvalósításához is, annak további enyhítésére nem látott lehetőséget.

[24] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melyekről az ítéltábla megállapította, hogy azok megfelelnek a törvényi rendelkezéseknek.

[25] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 27.B.261/2025/6. számú ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2026. június 11.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2026. január 28 napján kelt, 27.B.261/2025/6. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győri Ítéltábla
II.Bf.28/2026/8..

5

Győr, 2026. június 11.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke